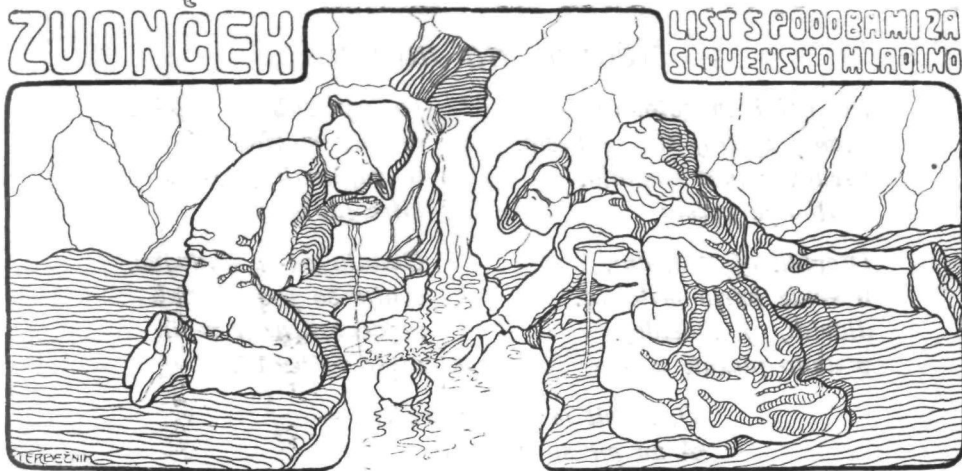

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. malega travna 1914.

Leto XV.

Slovo bolne Minke.

(Slog in napev po narodni pesmi.)

Prišla bo pomlad zelena,
s cvetkami vsa okrašena;
srečen, kdor jo včakal bo
in vesel prepeval z njo!

Meni pa so dnevi šteti,
ki imam jih še živeti;
kašelj hud se me loti,
konec mojih bode dni!

Ljube moje tovaršice,
dajte mi v slovó ročice
in ne zabite namé,
ko bom v grobu spala že!

S cvetjem grob mi nasadite,
večkrat k njemu prihitite
in zapojte na ves glas,
da se slišalo bo v vas:

Mlada Minka tu počiva,
ki preveč je bila živa,
poslušala ni svaril,
pa je padla v grob nemil!

Ako slušala bi bila
in na zdravje bolj pazila,
lahko zdrava bi kot me
še živela vrh zemljé!

Kolikrat smo skup igrale,
cvetke brale, prepevale;
v zemlji tu leži sedaj,
Bog daj njeni duši raj!

Fr. Rojec.

